

Karin Spaink

Het zal wel niks worden

Gisteren vierde .nl feest: het was precies dertig jaar geleden dat de allereerste Nederlandse domeinnaam geregistreerd werd. Maar die prestatie was groter dan hij in eerste instantie klinkt: Nederland was daarmee namelijk het eerste land ter wereld dat een eigen top-level domein kreeg. Tot 25 april 1986 kende het prille internet alleen top-level domeinen naar het type gebruikers: .mil, .gov, .edu, .com en dergelijke. Voor landen bestonden er geen aparte top-levels.

Piet Beertema, indertijd werkzaam bij het Centrum voor Wiskunde en Informatica – en van daaruit sterk betrokken bij de ontwikkeling en structurering van internet, dat tot dan toe nog hoofdzakelijk Amerikaans georiënteerd was – realiseerde zich vrij vroeg dat wanneer Europa ook grootscheeps het internet op zou gaan, er meer domeinnamen en vooral: andere top-levels nodig zouden zijn, teneinde iedereen plaats op internet te bieden.

Beertema promoveerde een landensysteem, waaraan we de hui-

dige systematiek van de.nl, .de, .fr, .ca en .nu top-levels te danken hebben. In een balorige buidacht hij: ik probeer het gewoon, en deed bij Darpa – dat het Domain Name System beheerde – een aanvraag voor een domeinnaam met een Nederlands top-level. “Het zal wel niks worden, maar we zien wel wat er gebeurt,” zei hij nog. Het lukte. Beertema was daarmee de eerste ooit die een domeinnaam op landniveau registreerde: het illustere cwi.nl, nu dus dertig jaar oud.

Tien jaar lang beheerde Beertema het hele Nederlandse top-level domein: wie een domeinnaam met punt NL wilde, moest bij hem wezen. Toen het werk hem eind 1995 boven het hoofd groeide, droeg hij de Nederlandse domeinregistratie over aan SIDN: De Stichting Internet Domeinregistratie Nederland. Er waren toen ruim 9000 Nederlandse domeinnamen.

Domeinnamen waren lange tijd een vreemd verschijnsel voor de buitenwacht, internet was iets voor nerds en stond nog mijlenver af van de ‘gewone’ wereld. Ik herinner me mijn vreugde toen ik voor het eerst een voetnoot in een krantenartikel

zag (uiteraard in het wetenschapskatern, voor het gewone nieuws was internet nog echt een stap te ver) daarin een verwijzing naar een website waar meer over het onderwerp te vinden was, en mijn plezier toen ik in de reclametekst op een busje een url zag staan (toen nog heel ouderwets met http:// ervoor). Als er toen mobieltjes met camera’s hadden bestaan, had ik indertijd zonder aarzelen een foto van die reclametekst gemaakt...

Internet is nog geen twintig jaar ingeburgerd, en de veranderingen die het medium teweeg heeft gebracht, zijn enorm. Het is nu al moeilijk je voor te stellen hoe je zonder internet kunt leven: geen e-mail, geen sms, geen Google, geen WhatsApp, geen Twitter, geen Facebook, geen Wikipedia, geen newsfeed, geen live blogs bij groot nieuws. En Piet Beertema indertijd maar denken: ach, ik probeer het gewoon. Het zal wel niks worden, maar je weet maar nooit...

k.spaink@parool.nl

